

staat de spreuk op het voorzittersgestoelte juist weer zó, dat de voorzitter haar niet zien kan! Blijkbaar is berekend, dat een vermaning het meeste effect zal sorteren, wanneer ze de partij, wie ze niet betreft, voor ogen staat, zodat deze er steeds de andere aan kan herinneren. Op de klok dan leest de voorzitter:

DUM LOQUIMUR, RUIT TEMPUS

Terwijl wij spreken, vliegt de tijd.

(Te vergelijken is Horatius, Oden I.11,7-8).

Toelichting is hier overbodig, de spreuk geldt trouwens ook voor schrijven en lezen, en daarom gaan we nu snel naar de *koffiekamer*. Niet omdat de gezelligheid daar géén tijd kent. Maar omdat wie daar rusten, in het Latijn worden toegesproken. De spreuk, weer modern, evenals de vorige, luidt:

NULLA QUIES ANIMI PRAESENTIOR OBTIGIT ULLI

QUAM CUI PUBLICA RES NON MALE GESTA DEDIT

Geen wezenlijker innerlijke rust valt iemand ten deel,
dan wien het goed behartigen van het belang der gemeente die geeft.

Zo worden onze raadsleden, zelfs als ze koffie drinken, nog vermaand en aangespoord!

In de *burgemeesterskamer* staat op de schoorsteenmantel:

OBDURA QUOTIES TE PUBLICA CURA FATIGAT:

OMNE LEVABIT ONUS VERUS AMOR PATRIAE.

Volhard zo dikwijls als de zorg voor de gemeente U vermoeit:
alle last maakt licht ware liefde voor Uw stad.

Ook deze spreuk is wel modern, en van mr. Zimmerman afkomstig.

In de *perskamer* tenslotte vinden we:

ORBI EX ORBE

Voor de wereld uit de wereld.

Naar men weet, pleegt de Paus eens per jaar, in het Latijn, te spreken „urbi et orbi”, tot de stad, Rome nl., en tot de wereld. In bovenstaande variant is fraai de taak van de pers aangegeven: het verzamelen van nieuws uit de wereld ten behoeve van de wereld. In een korte, krachtige, kortom echt-Latijnse spreuk!